

doar viața

Paparuz

copilul meu
cine m-a uitat în trupul acesta
obosit
și bătrân?
sunt o păsăre fără cer
fără aripi
privește
toate străzile
pe care le cutreier inutil
sunt pline de tine
puștiul blond
puțin creț ești tu
te purtam la grădiniță pe umeri
iar tu râdeai
râdeai
cântam amândoi ceva despre elefanți
și lumea se adăpa
cu iubire privindu-ne
poate puțin invidioasă
băiatul șaten
cu ochii cât luna ești tot tu
aveai 12 ani
și încă îmi spuneai
de zece
de o sută de ori pe zi
te iubesc
tati
adolescentul
care m-a izbit furios dar
neîntâmplător
răutăcios
aduce nu-i așa
cu tine
când erai prin liceu
eu rămăsesem deja în urmă
repetent la speranță
să nu te-ntristezi
dacă mă auzi
acum nu te mai găsesc
de întuneric
orașul a plecat în dormitoare
mi-e puțin greu noaptea
de singurătate

și foame
băncile din parc sunt prea tari
pentru spatele meu
dar spune-mi despre tine
cum ești
stelele cu care eu mă învelesc
sunt tot atât de aproape de tine?
mai știi ce frică ți-era
să respiri fără mine?
mă țineai captiv în inima ta
și călăream inorogi prin Orion
prin Andromeda...
să mă ierți
dragul meu
pentru neînălțimea mea
casa mi-a fost mult prea mică și ea
pentru visele tale uriașe
să nu fii supărat
de tristețea mea
eu pot să evadiez din mine
oriunde
oricum
măcar atât mai pot face singur
ești fericit?
cântecul cu elefanți ți-l mai amintești?
e târziu acum pentru toate
și poate te plictisesc
noapte bună
înger al meu
și al nimănui altcuiva
dacă mâine voi mai fi pe aici
te voi regăsi pe străzile copilăriei tale
și mai povestim